

ת"פ 37845/03/16 - מדינת ישראל נגד האשם מתואלי, גמאל זיינב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 37845-03-16 מדינת ישראל נ' מתואלי(עציר)
ואח'

לפני	כבוד השופט ציון קאפח
בעניין:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד לילך שטיבל
נגד	המאשימה
1. האשם מתואלי (עציר) 2. גמאל זיינב ע"י ב"כ עו"ד סנדי אלמוגי	הנאשמים

גזר דין לנאשם 2

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 498 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

עובדות כתב האישום המתוקן

הנאשם עבד בסופר "ברקת" בתל אביב (להלן: "הסופר") במהלך השנים 2013-2015 וכן במהלך החודשים שקדמו למועדים הרלוונטיים לכתב האישום.

עובר ליום 29.2.16 מסר הנאשם לנאשם 1 מידע אודות שעות פתיחת הסופר, שעת הגעת העובדים ומיקום הכספת בסופר, בודעו כי המידע עלול לשמש לביצוע שוד או להקלה על ביצועו, מבלי שהייתה לנאשם מודעות לכוונת נאשם 1 לנקוט באלימות פיזית במהלך ביצוע השוד.

ביום 29.2.16, עובר לשעה 06:32, הצטייד נאשם 1 בכפפות גומי, כובע גרב ואקדח והדביק סלוטייפ שחור על חלק ממספר הרישוי של רכב אשר בשימוש, זאת במטרה למנוע זיהוי הרכב במצלמות האבטחה של הסופר.

בהמשך, נהג נאשם 1 ברכב כשהוא נושא אקדח, בעודו פסול מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא ביטוח.

משהגיע לסופר, נהג במתכוון לתוך דלת הכניסה של הסופר על מנת לפרוץ אותה. כתוצאה מכך, נפלה דלת הזכוכית ונשברה, והרכב נסע לתוך הסופר.

מיד לאחר מכן יצא נאשם 1 מרכבו, חבוש כובע גרב שחור ואוחז באקדח, ואיים על רפאל בן סניור ("מתלונן 1"), עובד הסופר, אשר התקרב אליו, כי עליו למסור לו את הכסף אחרת יירה בו.

בהמשך הגיע לכניסת הסופר מוחמד שניר ("מתלונן 2"), סגן מנהל הסניף, והנאשם 1 איים עליו בערבית כי יירה בבטנו וכי יירה בראשו של מתלונן 1, זאת בעודו מנופף מולם באקדח ודורך אותו.

נאשם 1 הוביל את המתלוננים למחסן אחורי, בו מצויה הכספת, תוך שהוא אוחז במתלונן 1, דוחף אותו ומאיים על המתלוננים באקדח, ושם הורה להם לפתוח את הכספת.

בעקבות האיומים, פתח מתלונן 2 את הכספת ומסר לנאשם 1 שקיות בהן סכום כולל של ₪ 67,030 ושיק בסך 4,125 ₪.

לאחר מכן, הורה נאשם 1 למתלוננים לזרוק את מכשירי הטלפון הניידים שלהם מחוץ למחסן ולמסור לו את המפתח למחסן. נאשם 1 נעל את המתלוננים במחסן ונסע מהמקום ברכבו.

המתלוננים הצליחו לצאת מהמחסן ולהזעיק את המשטרה רק לאחר ששברו את אחד מקירות הגבס של המחסן.

במעשיו המתוארים לעיל שדד נאשם 1 באיומי אקדח, גרם להיזק במזיד לשמשת הסופר, כלא שלא כדין את המתלוננים במחסן, נהג כשהוא פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה, ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא ביטוח.

במעשיו המתוארים לעיל מסר הנאשם לנאשם 1 מידע אודות הסופר, כשהוא יודע שהדבר עלול לשמש במישרין או בעקיפין לביצוע פשע או להקלה על ביצועו.

ראיות לעונש מטעם התביעה - גיליון הרשעות של הנאשם.

ראיות לעונש מטעם ההגנה - מכתב מאת מעבידו של הנאשם ומכתב מאת "בית חם" לנפגעי סמים והתמכרויות.

טיעוני הצדדים בתמצית

התובעת הפנתה בטיעוניה למידע אותו מסר הנאשם אשר אפשר את ביצוע השוד. כמו כן, טענה לערכים החברתיים שנפגעו. מסירת המידע, כך התובעת, הובילה לאירוע שוד אלים וחמור בנסיבותיו. לשיטתה, יש לקשור בין המידע לבין המעשים שבוצעו לאחר מכן. המידע שנמסר לא נועד לביצוע עבירת התפרצות לבית עסק ריק מאדם. המידע נועד לביצוע שוד בנוכחות עובדי המקום לפי שהמידע אשר ברשותם היה תנאי חיוני לשם השלמת ביצוע השוד. גם אם למעשה לא ידע הנאשם על הכוונה לנקוט באלימות פיזית, היה עליו להבין כי השוד לא יבוצע בדרכי נועם.

התובעת הפנתה למדיניות הענישה ולעברו של הנאשם ובמיוחד להרשעה בת"פ 400826/06 (מחוזי ת"א) אשר תפורט

להלן.

התובעת סיכמה טיעוניה בעתירה לקביעת מתחם הענישה בין 8-24 חודשים מאסר בפועל ולהשית על הנאשם תקופת מאסר ברף העליון של המתחם.

ב"כ הנאשם חלקה נמרצות על טיעוניה התובעת. לשיטתה, אין לקשור בין העבירה בה הורשע הנאשם לבין פגיעה בערך מוגן של זכות האדם לגופו. עוד הפנתה לעובדות כתב האישום המדגישות כי הנאשם לא היה מודע לכוונת נאשם 1 לנקוט באלימות פיזית במהלך ביצוע השוד. הסניגורית ביקשה ליתן משקל לשהות הנאשם 8 חודשים במעצר בית מלא. אשר לעברו הפלילי, היא טענה כי העבירה האחרונה הינה משנת 2009.

עוד הוסיפה ב"כ הנאשם כי אין מדובר במידע מוכמן. שעות הפתיחה והסגירה של הסופר, כמו גם שעות הגעת העובדים, ידועות לכל. לשיטתה, השוד היה יוצא לפועל גם ללא המידע שמסר הנאשם. יש כמו כן ליתן משקל לסוג האמצעי שנמסר. אין מדובר ברכב או באקדח. לבסוף, הפנתה לפסיקה, ממנה עולה כי מתחם הענישה נע בין אי הרשעה לבין מאסר בדרך עבודות שירות. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם. זה עשה כברת דרך שיקומית במשך 7 שנים. בשנה האחרונה אשתו נפרדה ממנו, הוא התדרדר לסמים אך לאחר מכן, עם ביטול מעצר הבית הוא חזר לתפקד באורח נורמטיבי. עובד בנגריה ואב ל-4 ילדים.

הנאשם בדבריו לעונש ביקש לתת לו הזדמנות נוספת לשקם את עצמו.

דין והכרעה

סעיף 40ב לחוק העונשין (תיקון 113), התשע"ב-2012 (להלן: "תיקון 113"), קובע:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

תהליך גזירת הדין נעשה על ידי קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה. לאחר קביעת מתחם העונש, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לבית המשפט סמכות לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

קביעת מתחם הענישה בהתאם לעקרון ההלימה, עוגנה בסעיף 40ג(א), שזו לשונו:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם

כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט". (ההדגשות אינן במקור).

המתווה הנורמטיבי

ס' 498(א) לחוק קובע:

"הנותן לאדם כלים חמרים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר שהוא יודע שהדבר עלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע פשע אולה לקבלת ביצועו, דינו - מאסר שלוש שנים."

בקליפת האגוז יש לציין כי מדובר בעבירה התנהגותית. המחשבה הפלילית הדרושה להשתכללותה היא "מודעות". אף "עצימת עיניים" הינה בבחינת "מודעות". ראה ס' 20 (ג) (1) לחוק.

הצדדים נחלקו בסוגיה של אחריות הנאשם למעשים שבוצעו לאחר מכן על ידי העבריין העיקרי, ומכאן גם, כשאלה נגזרת, אשר למתחם הענישה.

הערכים החברתיים אשר נפגעו הינם זכות האדם לשלמות גופו וזכותו להגנה על רכושו וקניינו. יודגש כי אני נוקט זהירות רבה בהערכת הערכים החברתיים אשר נפגעו נוכח המסגרת הנורמטיבית הקיימת.

מדיניות הענישה הנוהגת

על פניו, עוד בטרם אדרש לפסיקה, יש להפנות לעונש המרבי הקבוע בחוק - שלוש שנות מאסר - עבירת עוון המצויה בסמכות בית משפט השלום. עונש זה, אשר אינו עומד בשום יחס לעונשים הקבועים בחוק לעבירות העיקריות ואשר הוטלו על המבצעים, מלמד על כוונת המחוקק כי האחריות למעשים עצמם לא תוטל על "נותן האמצעים", **הכל כמובן בכפוף לנסיבות.**

התובעת סומכת יתדותיה על אלה:

ת"פ (ת"א) 40188/08 **מדינת ישראל נגד קראג'ה כמאל ואח'**. עשיה עבריינית שעיקרה סחר בסמים מסוכנים. נאשם 5, קראג'ה חילמי ישראל, הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע עבירה לפי סעיף 498(א) לחוק. הנאשם סיפק מידע לנאשם אחר לפיו ניתן להתקשר לאחר ולהציע לו לרכוש 60 גרם קוקאין במחיר 300 ₪ לגרם. העסקה יצאה לפועל. לבד מעברו הפלילי המכביד נזקפה לחובת הנאשם העובדה כי העבירה בוצעה בהיותו אסיר ברישיון. הנאשם נדון, בין השאר, למאסר בפועל בן שנה אחת.

ת"פ 40082/06 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נ' ניסים פייס ואח'**. נאשם 2, שאול פרץ, הודה והורשע במתן אמצעים לביצוע פשע הוא מסר את רכבו לאחרים לשם ביצוע שוד בחבורה, תוך ידיעה כי הרכב ישמש לצורך הגעה לביצוע השוד

ולחזרה ממנו לאחר הביצוע. השוד בוצע בצורה אלימה. עפ"י קביעת בית המשפט, חלקו של פרץ מתבטא בכך שסיפק לנאשמים רכב, אך לא נכח בעצמו בעת הביצוע ולא נטל חלק פעיל במעשים הפיזיים. לחובתו הרשעות בגין גרימת חבלה, אחזקת נכס חשוד ניסיון תקיפה ועבירת אלימות. פרץ נדון, בין השאר, לעונש מאסר בפועל בן 15 חודשים. העונש אשר נגזר עליו הינותולדה של הסדר טיעון אשר בגדרו הוצג טווח ענישה בין 12-18 חודשים מאסר בפועל.

על חלקו של הנאשם זיינב בפרשה זו, אעמוד בפרק "נסיבות העבירה".

ת"פ 4153/09 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נ' תאאר לאלא ואח'**. עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (התפרצות), ניסיון להתפרצות גניבת רכב ושינוי זהות של רכב. נאשם 4, חסאם חג'ג', מסר מידע לנאשם אחר אודות שעות הפתיחה של בית הקפה, סכום הפדיון הצפוי של בית הקפה, מיקומו של מצלמות האבטחה ועוד. **עם זאת, הנאשם חג'ג' הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (התפרצות) לפי סעיף 499(א)(1)**. לכן, אין לגזור גזירה שווה בין תיק זה לאחרים ככל שהדבר נוגע לעבירה לפי סעיף 498(א).

גם בפרשה זו נטל הנאשם חלק כפי שיפורט להלן.

באת כוח הנאשם נתלתה בשורה ארוכה מאוד של גזרי דין המצביעים על פער בין הענישה אשר הוטלה בעניינו של "נותן האמצעים" לבין העונש אשר נגזר על מבצע העבירה העיקרית, פער המלמד, לשיטתה, על הסרת האחריות למעשים עצמם, ככל שהדבר קשור ב"נותן האמצעים".

בע"פ 71853/06 **צ'יבוטרו ואח' נ' מ"י**, נקבע על ידי ערכאת הערעור כי מדובר בעבירה שאינה שכיחה, השימוש בה נעשה לעיתים נדירות ובדרך כלל נלווית אליה עבירה נוספת חמורה יותר כאשר העבריין הוא שותף ושחקן פעיל בגרעין העבירה. **"במקרים בהם לא ייצגה העבירה של מתן האמצעים מעורבות של ממש בעבירה המרכזית, רמת הענישה "התכווצה" (עמ' 59 לפסק הדין)**. מדובר בפרשת "שופטים באדום"- שופטי כדורגל אשר קיבלו שוחד להטיית תוצאות משחקי כדורגל בהם שפטו.

הנאשם, חיים מירובסקי, אחד מתוך חמישה, הועמד לדין בגין עבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע. הוא נדון בבית משפט השלום למאסר בפועל בן 6 חודשים. עונש המאסר בפועל בוטל בערכאת הערעור תוך מתן משקל מרבי, בין השאר, להרשעתו **"בעבירה שאינה מן העבירות הנפוצות ולרמת הענישה המקובלת ביחס לעבירה זו"** (עמ' 60 לפסה"ד).

ת"פ 8081/01 (מחוזי ב"ש) **מ"י נ' אבדייב ואח'**- אבדייב וחברו שהו במסעדה. הם מסרו לאחרים מידע בדבר היות המתלוננים מצוידים בכסף רב. בשעת מסירת המידע ידע אבדייב כי הכסף עלול לשמש מטרה לשוד המתלוננים, כפי שאכן אירע. כאשר יצאו המתלוננים מהמסעדה הם הוכו נמרצות ונשדדו. שללם של השודדים היה \$ 1,500 מכשיר טלפון נייד וארנק ובו מסמכים. העונש אשר הוטל על אבדייב וחברו הינו מאסר על תנאי.

ת"פ 6069-05-09 (מחוזי מרכז) **מ"י נ' וייצמן ומקסים וולפסון**- מקסים מסר קטנוע לאחר כאשר ידע כי יעשה בו שימוש עברייני, אם כי לא ידע במדויק כיצד. **הקטנוע שימש לשוד**. מקסים נדון למאסר על תנאי לצד של"צ.

ת"פ 29585-06-12 (מחוזי ב"ש) **מ"י נ' גז ואח'**- נאשם 3, אפי גויטע, הורשע בעבירה לפי סעיף 498(א). פרשת סמים- 17.83 ק"ג חשיש. נטען כי הנאשם נכח במעמד העברת הכסף בעבור עסקאות הסמים. הוא "**סייע בנוכחותו והקל על ביצוע הפגישה**". נדון למאסר על תנאי במסגרת הסדר טיעון.

הנאשמים האחרים נדונו לעונשי מאסר בפועל לתקופות שונות.

ת"פ 33769-05-12 (מחוזי ת"א) **מ"י נ' חיים מולא-** הנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 498(א). סיפק לאחר 4 בקבוקי זכוכית, פיסות בד וחומר בעירה, **תוך מודעות לכך שהדבר ישמש להצתת בתים ורכוש** של פליטים מאפריקה, כפי שאכן אירע מאוחר יותר.

הנאשם נדון, בין השאר, למאסר בן 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות.

ע"פ 8528/12 **אלירן ציפורה נ' מ"י** (3.3.2013) - עבירה לפי סעיף 498(א). ייבוא קוקאין במשקל 2 ק"ג לערך, באמצעות שני אזרחי פרו. הנאשם הסיע את הנאשמים האחרים לבית המלון לשם מפגש עם הבלדרים, כשהוא עוצם את עיניו לאפשרות שעומדת להתבצע במלון עבירת פשע הקשורה בסם. במקום המתין שוטר סמוי והנאשם סימן לו להגיע לרכב.

הנאשם נדון, בין השאר, ל-3 חודשים מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. ערעורו על גזר הדין התקבל, עונש המאסר בוטל והוא נדון ל-250 שעות של"צ.

המבצעים העיקריים, נאשמים 1 ו-2, נדונו, בין השאר, ל-33 חודשי מאסר בפועל ול-15 חודשי מאסר בפועל, בהתאמה.

ת"פ (מחוזי- ת"א) 040001/06 **מ"י נ' דותן עידן-** הוריו של הנאשם נדונו לעונשי מאסר כבדים, במסגרת פרשה שעניינה עבירות סם חמורות. לנאשם יוחסה עבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע.

ייבוא של בקבוקי קוקאין נוזלי אשר נשלחו לכתובת מגוריו של הנאשם. הודגש בגזר הדין כי הנאשם לא ידע דבר על המתרחש או על מעורבות הוריו במעשה. בנסיבות הללו, הסתיים ההליך באי הרשעת הנאשם, כאשר הודגש כי ביחסים שבין אב ובנו מידת האמון באב מוגברת.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:

כתב האישום מדגיש כי לא הייתה לנאשם מודעות בדבר כוונת נאשם 1 לנקוט באלימות פיזית במהלך ביצוע השוד.

עם זאת, **הנאשם נכווה בעבר ברותחין בנסיבות דומות** כפי שיפורט להלן.

בת"פ 040082/06 (מחוזי ת"א) הוגש כתב אישום נגד הנאשם ואחרים. אמו של הנאשם עבדה כעוזרת בית בביתם של קשישים בתל אביב וסיפרה לבנה על קיומה ומיקומה של כספת בדירה וכן על תכולתה. **הנאשם העביר את המידע לנאשמים האחרים.** אלה הגיעו לדירה בה התגוררו שני המתלוננים שהיו **קשישים- בן 85 שנים ובת 75 שנים.** בני

החבורה, כשהם רעולי פנים, הקישו על דלת הדירה. המתלוננת פתחה להם את הדלת, אחד הנאשמים הצמידה לקיר, סתם את פיה והורה לה לא לצעוק. הנאשם האחר ואדם נוסף נכנסו וסתמו את פיו של המתלונן בחוזקה והושיבוהו על הרצפה תוך שהם גורמים לו חבלה בפיו. המתלונן אמר להם כי הוא סובל בליבו וכי הם הורים שכולים. המתלוננת פתחה את הכספת והנאשמים נטלו מתוכה ממון רב. לאחר מכן כפתו את המתלוננת בידיה ואת המתלונן בידיו וברגליו באזיקי פלסטיק תוך שגרמו לו חבלה ברגלו. נוכח טענת הנאשם כי לא ידע על הכוונה לבצע שוד וכי כוונתו הייתה לסייע להתפרצות בלבד, נגזר עליו מאסר של 5 חודשים בדרך של עבודות שרות, לאחר שהיה במעצר ממש 72 ימים.

העובדות בפרשה מ 2006 משיקות להפליא לנסיבות הנוכחיות למעט הוראות החיקוק. אז הורשע בעבירה של סיוע להתפרצות ועתה הורשע במתן אמצעים. **כאז כן עתה מעל הנאשם באמון מעסיקיו והסגיר סודותיהם לגורמים עברייניים.** אז, היו אלה הקשישים אשר העסיקו את אמו וכעת מעסיקיו בסופר.

על כורחך אתה מגיע כעת למסקנה כי הגם שהנאשם לא ידע על הדרך בה עמד נאשם 1 להוציא לפועל את תכניתו העבריינית, הרי שעל פי ניסיונו מהעבר הלא רחוק, הוא עצם עיניו נוכח הוודאות הקרובה כי תשאל אנשי הסופר אשר לדרך פתיחת הכספת לא ייעשה בדרכי נועם.

לא אוכל לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי יש ליתן משקל מתאים לעובדה כי האמצעי אשר ניתן בידי העבריין העיקרי הינו "רק" מידע ולא דרך משל אקדח, רכב ועוד. העבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע מחילה עצמה על מגוון אמצעים ובהם חומריים ומוחשיים, כמו גם אמצעים עקיפים, כגון מידע ועוד. **המידע הינו תנאי בלתי אין להתקיימות התכנית העבריינית.**

אשר לטענה כי מדובר במידע הגלוי ממילא לעין כל. אין לאל ידי לקבל את הטענה אשר גלומה בה הנחה סמויה כי בכל סופר יש כספת ועל כן תרומתו של הנאשם הינה שולית. אם אלה הם פני הדברים מה טעם מצא הנאשם להעביר את המידע לעבריין העיקרי.

מתחם הענישה

בנסיבות הללו ולאור פסקי הדין, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר 8 חודשים ל-24 חודשים מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מגלה התמונה הבאה :

ביום 22.12.09 נדון הנאשם במסגרת ת"פ 4153/09, למאסר בפועל בן 14 חודשים אשר מניינו החל ב-15.9.09. הנאשם פעל במסגרת קבוצתית כאשר הוא נותן ידו לקשירת קשר לביצוע פשע (התפרצות) וניסיון התפרצות, ניסיון אשר סוכל על ידי משטרת ישראל. קבוצה של ארבעה אשר תכננה להתפרץ לבית קפה ולגנוב את סכום הפדיון. אחד הנאשמים אשר עבד בבית הקפה מסר מידע לחבריו, ובכלל זה מיקומן של מצלמות האבטחה, **שעת הגעתו של פותח בית הקפה ונוהגו שלא לנעול את דלת הכניסה האחורית.** על הנאשם ושני נאשמים אחרים הוטל הביצוע בפועל של

המעשה. הם הגיעו למקום כאשר הנאשם נוהג ברכב, אשר נמצאו בו לום ברזל, שתי קסדות ושני זוגות כפפות. בני החבורה נעצרו במקום בטרם הספיקו לבצע זממם.

ביום 5.9.11 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב ונדון למאסר על תנאי.

לנאשם הרשעה נוספת- ת"פ 040082/06 (מחוזי ת"א)- זו המפורטת בפרק "נסיבות העבירה".

לאלה יש להוסיף הרשעות מתחום הסמים-צריכה עצמית-משנות התשעים בגין נדון למאסרים בפועל בדך של עבודות שרות.

מאז ינואר 2011, עת סיים לרצות את מאסרו האחרון, ועד למועד העבירה הנוכחית-פברואר 2016- חלה הפוגה בפעילותו הפלילית, תקופה של ארבע שנים וחצי לערך.

הנאשם תולה את הסתבכותו הנוכחית בתקופה משברית שפקדה את חייו. לדבריו, הוא חזר לתפקד באורח נורמטיבי מאז בוטל מעצר הבית. עיינתי במסמכים אשר הוגשו לי. במכתב מאת מעבדו, נאמר כי הוא מעסיק אותו כחודש ימים. גם במכתב שהוגש מאת " בית חם לנפגעי סמים והתמכרויות" צוין כי מועד ההשתלבות במסגרת זו הינו לפני חודשיים לערך.

אפשר שהסיבה לשהות הקצרה בשתי המסגרות הינה היות הנאשם במעצר בית ממושך. עם זאת, לא ברור מדוע לא פנה הנאשם למסגרת השיקומית מבעוד מועד ובטרם ביצע העבירה הנוכחית.

במאזן הזכות יש ליתן משקל לעובדה שהנאשם שהה במעצר בית מלא כ 8 חודשים.

בע"פ 4872/95 **מדינת ישראל נ' אילון**, פ"ד נג(3) 12-13 (1995) נקבע כי יש מקום להביא בחשבון שיקולי הענישה מעצר בית בו שהה הנאשם. אין מדובר כמובן בחשבון אריתמטי של יום כנגד יום :

" אולם אין ספק שאם מגיע השופט למסקנה שהעונש הראוי הוא מאסר בפועל, יכול הוא וגם צריך הוא להביא בחשבון " מעצר בית" לעניין משך תקופת המאסר, כפי שעליו לתת משקל לכל יתר השיקולים המשפיעים על גזירת הדין".

ראה כמו כן ע"פ 7768/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.4.16).

המשנה לנשיאה כב' השופט רובינשטיין קבע בחוות דעתו כהאי לי שנא:

"ואחר שאמרנו את אלה, וההבחנה ברורה, לדעתי יש מקום להתחשבות בתקופה ארוכה של מעצר בפיקוח אלקטרוני-כמו גם מעצר בית מלא בכלל-בגדרי הענישה, אך כי כמובן לא במידה

זהה למעצר במתקן כליאה, והדגש בעיניי הוא על תקופה ארוכה". (ראה פסקה ד לחוות הדעת). (הדגשה לא במקור-צ.ק)

ומן הכלל אל הפרט : לטעמי, פרק זמן של מעצר בית מלא תקופה של 8 חודשים עונה על אמת המידה שהתווה כב' השופט רובינשטיין.

משכך, יש בדעתי ליתן משקל מסוים לתקופת מעצר הבית.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשים מאסר בפועל.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, לא יעבור עבירה לפי סעיף 498 לחוק.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 3,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.17. לא ישולם אחד התשלומים במלואו ובמועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

ניתן היום, ז' טבת תשע"ז, 5 בינואר 2017 במעמד הצדדים.